ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย สำนักงานเขต นนทบุรี

Factors Affecting Saving Behavior for Financial Readiness case study Krungthai bank employees for Nonthaburi district office

นางสาวจริยา แพร่ธรรมบุตร
สาขาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Jariya Pharethammabut
E-mail : newzkwan@gmail.com
Department of Finance and Banking, Master of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย สำนักงานเขตนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี 2)เพื่อศึกษาพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และ 3)เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานของ พนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี จำนวน 163 คน วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test One-way Anowa และหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติ pearson correlation

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 75.46 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 มีสถานะภาพโสด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 70.55 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 77.91 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน จำนวน65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.88 และ มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.72 มีพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 39.26 ความถี่ในการออม ออมทุก 6 เดือน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 82.82 วิธีการออมเงินเป็นออมโดยโอกาสพิเศษ เช่น โบนัส กำไรจากการลงทุน มรดก เป็นต้น จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 73.62 โดยมีมีพฤติกรรมการออมเงินในรูปแบบการออมเงินในหุ้นสามัญ หรือ หุ้นกู้ สินทรัพย์ดิจิตอล ตำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการ

ทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงิน

คำสำคัญ:พฤติกรรม, รูปแบบการออม, พนักงานกรุงไทย

Abstract

Factors Affecting Saving Behavior for Financial Readiness case study Krungthai bank employees for Nonthaburi district office aimed at 1) To study the saving behavior of Krungthai employees, Nonthaburi District Office 2) To study the Krung Thai staff, Nonthaburi District Office, who had different personal factors and different levels of economic factors. and 3) to study personal factors affecting saving behavior of Krungthai employees at Nonthaburi District Office. collecting the information obtained from the questionnaire (Questionnaire) The sample was 163 employees of Krung Thai Bank, Nonthaburi District Office. The results were analyzed using descriptive statistic to explain the analysis results such as frequency, percentage, mean, standard deviation. The hypothesis was tested with t-test One-way Anowa and correlation was determined by pearson correlation statistics.

The results of the study found that most of the samples were female, 123 people accounted for 75.46%, aged between 20-30 years, 59 people accounted for 36.20 percent, had single status, 115 people accounted for 70.55% had a level Bachelor's degree education, 127 people accounted for 77.91%, 1 family member, 65 people, representing 39.88%, and having less than 3 years of work experience, 68 people, representing 41.72%, had savings behaviors of the sample group. mostly There is an average amount of money you save each time per month at 25,001 – 35,000 baht, 64 people, representing 39.26 percent, saving frequency, saving every 6 months, 135 people, representing 82.82%. specials such as bonuses, profits from investments, inheritance, etc. of 120 people, representing 73.62%, with saving behaviors in the form of saving money in common shares or debentures, digital assets, 59 people, representing 36.20%, by giving important to the overall economic factors at a high level The hypothesis testing results revealed that different personal factors had different levels of economic factors. and personal factors related to saving behavior

Keywords: Behavior, saving style, Krungthai staff

บทนำ

พฤติกรรมการออมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการลงทุนและมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ การออมประกอบด้วย เงินออมภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล ภาครัฐวิสาหกิจ ถ้าเงินออมภายในประเทศมีปริมาณมาก เพียงพอ ก็จะเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเงินออมในประเทศมีความสำคัญมากต่อกระบวนการสะสมทุนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาและกระตุ้น

เศรษฐกิจของประเทศ หากปริมาณเงินออมมีจำนวนมากพอ ก็สามารถนำเงินไปลงในกิจการต่างๆของประเทศได้ การที่ประเทศไทยมีความต้องการพัฒนาประเทศก็ต้องมีการลงทุนที่เพียงพอเพื่อที่จะได้บริหารประเทศในระยะยาว ที่มีความมั่นคง และมีเงินลงทุนที่สูงก็จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งขึ้นอีกทั้ง เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน เกิดความคล่องตัวในระบบเศรษฐกิจและยังช่วยลดการกู้ยืมจากต่างประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมด้านต่าง ๆอาทิ หนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง สังคมไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2562 ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อภาคประชาชนและธุรกิจในวงกว้างนับตั้งแต่ปี 2563ดังนั้น การมีภูมิคุ้มกันทางการเงินที่ดีจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ประชาชนไทยสามารถรับมือกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันได้ แม้ผลสำรวจครั้งล่าสุดปี 2561 แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีระดับทักษะทางการเงินทัดเทียมค่าเฉลี่ยของ OECD แต่ยังมีหลายประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ธปท. จึงกำหนดแผนยุทธศาตร์3ครอบคลุมนโยบายเชิงพัฒนาที่สอดรับกับสถานการณ์เพื่อส่งเสริมทักษะทางการเงินที่ดีของคนไทย อันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศ (ธนาคารแห่งประเทศไทย , ผลสำรวจทักษะทางการเงิน ปี 2563)

รูปที่ 1 เปรียบเทียบสัดส่วนของการคิดวางแผนการเก็บออมไว้สำหรับยามชรา / เกษียณอายุ จำแนกตามช่วงวัย ปี 2561 และปี 2563

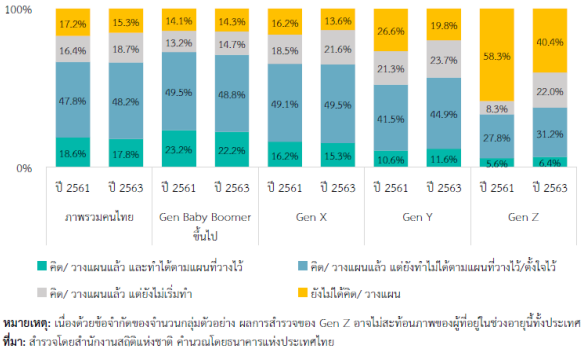

หมายเหตุ: เนื่องด้วยข้อจำกัดของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผลการสำรวจของ Gen Z อาจไม่สะท้อนภาพของผู้ที่อยู่ในช่วงอายุนี้ทั้งประเทศ
ที่มา: สำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการออมเงินเพื่อเกษียณ พบว่าคนไทยคิดวางแผนทางการเงินเพื่อใช้ในยามเกษียณ และเริ่มออมแล้วร้อยละ 66.0 ในปี 2563 (ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 66.4 ในปี 2561) โดยมีสัดส่วนผู้ออมได้จริงตามแผนการออมเพื่อเกษียณที่คิดไว้ร้อยละ 17.8 ในปี 2563 (ลดลงจากร้อยละ 18.6 ในปี 2561) (รายละเอียดตามรูปที่ 14) อย่างไรก็ตาม แม้สัดส่วนของผู้ที่ออมเงินเพื่อใช้ในยามเกษียณจะลดลง แต่สัดส่วนผู้ที่ยังไม่ได้เริ่มวางแผนการออมเพื่อเกษียณลดลงเป็นร้อยละ 15.3 ในปี 2563 (จากร้อยละ 17.2 ในปี 2561) และพฤติกรรมตั้งเป้าหมายทางการเงินระยะยาวปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2561 จึงกล่าวได้ว่า คนไทยมีความตระหนักถึงการออมเพื่อเกษียณและเริ่มมีการวางแผนเพิ่มมากขึ้น แต่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อาจส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชน ทาให้การวางแผนการเงินและ การลงมือปฏิบัติตามแผนของคนไทยเป็นไปได้ยากมากขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย , 2563) ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงได้การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

สมมุติฐานในการทำวิจัย

1. พนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน

2. พนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบแขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี โดยการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงิน โดยประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน ภาระหนี้สิน ผลตอบแทน / อัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาได้รับผลตอบแทนมีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

ขอบเขตด้านประชากร ทำการศึกษาพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี จำนวน 29 สาขา

ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการสำรวจพฤติกรรมการออมเงินของพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี จำนวน 29 สาขา

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2564 - ธันวาคม 2564

ขอบแขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ จำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรต้น คือปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และประสบการณ์ในการทำงาน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน ภาระหนี้สิน ผลตอบแทน / อัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาได้รับผลตอบแทน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี
2. เพื่อทราบพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน
3. เพื่อทราบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

ปัจจัยสำคัญในการออม

1. ผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม หมายความว่า ยิ่งผลตอบแทนในการออมเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ก็จะยิ่งมีสิ่งจูงใจในการออมมากขึ้นเท่านั้น เช่น ในภาวะที่รัฐบาลกำหนดใธนาคารทุกแห่งลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทลง และเก็บดอกเบี้ยภาษีเงินฝาก ส่งผลให้ระดับเงินออมของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลงอย่างมาก

2. อำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน ผู้ออมจะตัดสินใจทำการออมมากขึ้นภายหลังจากการได้รับการพิจารณาถึงอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าจะมีความแตกต่างของมูลค่าเงินที่มีอยู่ในอนาคต หมายความว่าเงินจำนวน 1 บาท ซื้อสินค้าและบริการได้อีก 2-3 ปีข้างหน้า หรือมากกว่านั้น หรืออาจสูญเสียความพอใจที่ควรได้รับจากการซื้อสินค้าในปัจจุบันมากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการออมอีกด้วย อีกทั้งยังเสียเวลาคอยที่ควรได้รับจากการซื้อสินค้าในอนาคตที่อาจมีราคาสูงมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม ทั้งยังเสียเวลาคอยที่จะซื้อสินค้าวันนี้มากกว่าการหวังผลตอบแทนที่จะได้รับเพิ่มขึ้นในอนาคตจะส่งผลให้การออมลดลง

3. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนัก จำนวนเงินออมที่กันไว้อาจเป็นเพียงจำนวนน้อยตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งต่างจากจำนวนเงินออมของผู้บริหารระดับสูง หรือนักการเมืองที่จะมีเงินออมได้มากกว่า นอกจากนี้หการเปลี่ยนแปลงรายได้เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งการโยกย้ายงาน การถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่การงานก็ส่งผลต่อระดับออมเช่นกัน

4. ความแน่นอนของจำรายได้ในอนาคตหลังการเกษียณอายุ เมื่อใดก็ตามทีบุคคลไม่มีความสามารถหารายได้อีต่อไป หน่วยงานที่บุคคลนั้นเคยทำงานอยู่มีนโยบายช่วยเหลือ เช่น นโยบายการให้บำนาญ เงินชดเชย เป็นต้น ดังนั้นผู้ออมอาจมีการออมลดลงเพื่อกันเงินไว้ใช้จ่ายมากขึ้น โดยไม่ทำให้จำนวนเงินรวมในอนาคตกระทบกระเทือนแต่ประการใด

5. ปัจจัยความสัมพันธ์ของช่วงอายุกับการวางแผนการเงิน การออม และการลงทุน

นวพร เรืองสกุล (2552) ได้พิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยช่วงอายุบุคคลกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning Life Cycle) โดยระบุว่าวางแผนการเงินส่วนบุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีความต่างกัน ซึ่งมีผลสืบเนื่องมาจากช่วงอายุ (Life Cycle) โดยเฉพาะความสามารถในการหารายได้แต่ภาระค่าใช้จ่ายในแต่ละช่วงอายุไม่เหมือนกันโดยปกติแล้วช่วงอายุกับการลงทุนที่เหมาะสมในตราสารการเงินนั้นขอแบ่งออกเป็น 4 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ช่วงระหว่าง 21-30 ปี (เริ่มทำงานหลังจบปริญญาตรีมาใหม่ๆ) หลังจากจบการศึกษาได้ปริญญาตรีมาแล้ว และมีงานทำ ชีวิตช่วงนี้จะเป็นช่วงที่เริ่มมีรายได้ที่สม่ำเสมอแต่ยังไม่สูงมากนัก เนื่องจากยังไม่มีประสบการณ์การทำงานหรือมีน้อย คนส่วนใหญ่ในช่วงวัยนี้มักเป็นคนโด และยังไม่มีภาระทางการเงินอะไรมาก

นัก อาศัยอยู่ภายใต้ชายคาบ้านคุณพ่อคุณแม่ แต่รายจ่ายในช่วงนี้จะเริ่มมีค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่เงินทองที่หามาได้นั้น มักจะหมดไปกับการไปงานเลี้ยง เพื่อนฝูง เข้าสังคม หรือรายจ่ายจิปาถะ เช่น ค่ามือถือ ค่าเสื่อผ้า ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว จะมีเหลือเก็บไม่มากนัก วัยนี้ก็ควรเริ่มออมเงินแล้วถึงแม้ว่าเงินเหลือเก็บจะยังน้อยแต่ก็ควรนึงกึงอนาคตด้วย โดยการเริ่มสะสมทรัพย์ในการกันเงินบางส่วนเพื่อฝากแบงก์เป็นกระจำทุกเดือน เผื่อฉุกเฉินเจ็บไข้ได้ป่วย หรือต้องการศึกษาต่อปริญญาโท นอกจากจะฝากเงินส่วนหนึ่งแล้วสามารถกันเงินอีกส่วนหนึ่งจากการเหลือเก็บไปลงทุนในหุ้นได้ อย่างไรก็ดีการลงทุนแบบนี้ถึงจะมีความเสี่ยง แต่ก็มีโอกาสจะได้ผลตอบแทนสูงเหมือนกัน ด้วยเหตุผลที่ว่าช่วงอายุนี้ ยังสามารถรับความเสี่ยงในเรื่องการลงทุนได้มาก

ช่วงที่ 2 ช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ช่วงสร้างครอบครัว มีรายได้สูงขึ้น แต่รายจ่ายก็สูงขึ้นตามไปด้วย) วัยเด็กจะเป็นวัยที่สนุกสนานและมีความสุขที่สุด แต่เมื่อผ่านช่วงนั้นมาแล้ว ทุกคนจะเริ่มทุ่มเทกับการทำงานในหน้าที่ และใฝ่หาความมั่นคงในการทำงานมากขึ้น ความรับผิดชอบก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ในช่วงอายุนี้ เป็นช่วงที่คนส่วนใหญ่เริ่มสร้างครอบครัวแต่งงาน ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ผ่อนแอร์ เครื่องซักผ้า จิปาถะ ถึงแม่รายจ่ายจะเยอะ บางอย่างก็ต้องตัดใจบ้าง เช่น ของ Band Name ร้านอาหารหรูๆ แพงๆ เป็นต้น พยายานึกถึงรายจ่ายที่จำเป็นเท่านั้น และอย่าลืมเก็บออมเงินและลงทุน ในอนาคต ชีวิตคู่ ลูกๆ และครอบครัว ชีวิตในช่วงนี้ แต่ละคนไม่ใช่ตัวคนเดียว การลงทุนก็ต่างจากลทุนช่วงชีวิตที่เป็นโสด คือ นอกจากเงินบางส่วนที่นำไปออมไว้เพื่อความปลอดภัยของเงินต้นแล้วฝากแบงค์ ควรจะนำเงินไปลงทุนในตราสารที่ให้ความปลอดภัยกับเงินต้นมากขึ้น โดยเลือกลงทุนส่วนใหญ่ในพวกตราสารหนี้พันธบัตร (เพราะว่าพันธบัตรให้ดอกเบี้ยสูงกว่าเงินฝาก และได้ผลตอบแทนแบบดอกเบี้ยที่แน่นอน) หุ้นกู้เอกชน และการทำประภัยก็จะเป็นตัวช่วยลดความเสี่ยงได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังควรลงทุนในหุ้นกู้เอกชน และการทำประกันภัยก็จะเป็นตัวช่วยลดความเสี่ยงได้เช่นกัน นอกจากนี่ยังควรลงทุนนในหุ้นอยู่ด้วย โดยลดส่วนการลงุทนในหุ้นให้น้อยลงไป (มุ่งเน้นลงทุนแบบระยะยาวมองหาหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี มารจ่ายปันผลอย่างสม่ำเสมอ) เพราะช่วงอายุนี้เริ่มรับความเสี่ยงได้น้อยลง สาเหตุมาจากภาระผูกพันและมีครอบครัวที่ต้องดูแล

ช่วงที่ 3 ช่วงอายุระว่าง 41 – 55 ปี (ช่วงเกษียณอายุ มีรายได้สูงสุด มีหน้าที่การงานมั่นคงมากขึ้น รายจ่ายก็ยังสูงมาก) อายุในช่วง 41 ปีขึ้นไปนี้ ถือเป็นช่วงที่มีความมั่นคงสูงทางด้านหน้าที่การเงินและรายได้ เพราะการทำงานที่ล่วงมากกว่า 20 ปีสร้างรากฐานรายได้เข้มแข็งพอควร หนี้สินบางอย่างในช่วงชีวิตนี้ก็ผ่อนลงบ้างแล้ว เช่น ภาระผ่อนบ้านที่สิ้นสุดลง อย่างไรก็ตาม รายจ่ายก็ยังคงไม่ผ่อนคลาย เพราะลูกยังคงเป็นภาระทางการเงินส่วนใหญ่อยู่ ยิ่งสมัยนี้การแข่งขันทางด้านการศึกษาสูงต้องเรียนพิเศษ ต้องแข่งขันกวดวิชา อักทั้งผู้ที่อยู่ในช่วงอายุนี้ จะต้องดูแลตัวเองในเรื่องสุขภาพมากขึ้น พอช่วงเข้าใกล้ 50 ปีขึ้นไป ก็ต้องเริ่มต้นเตรียมตัวสำหรับวันเกษียณขอวตัวเองด้วยอารออกจากงาน เวลาในกการหารายได้นั้นสั้นลง ทุกคนก็ต้องเตรียมการณ์สำหรับตัวเองในเรื่องนี้ ฉะนั้น การออมและการลงทุนช่วงอายุนี้ นอกจากจะคำนึกถึงลูกเป็นสำคัญแล้ว ยังต้องเตรียมพร้อมสำหรับตัวเองในยเรื่องฉะนี้ นั้น การออมและการลงทุนช่วงอายุนี้ นอกจากจะคำนึงถึงลูกเป็นสำคัญแล้ว ยังต้องเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตหลังเกษียณที่ต้องวางแผนทั้งทางด้านการเงิน ร่างกาย และจิตใจให้พร้อมด้วย ดังนั้นการออมและการลงทุนในช่วงอายุนี้ จึงต้องเต็มไปด้วยระมัดระวัง เน้นความปลอดภัย คอยประคับประคองเงินออมที่ต้องเก็บไว้ใช้เมื่อไม่มีรายได้ การลงทุนจึงควรรัดกุมมากขึ้น อาจเลือกลงทุนในมตราสารที่ปลอดภัยเป็นสัดส่วนที่สูงขึ้นไปอีก ประเภทฝากเบงค์กินดอกเบี้ย และตราหนี้ ในขณะเดียวกันก็ลดส่วนเงินที่ลงทุนในหุ้นลงอีก สรุปว่า มั่นคงไว้ก่อนปลอดภัยที่สุด

ช่วงที่ 4 ช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป (วัยทอง รายได้เริ่มหมด หรือน้อยลง ต้องนำเงินเก็บมาใช้) ช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป บางคนก็ไม่มีรายได้แล้ว บางคนโชคดีหน่อยยังมีเวลาหารายได้อีก 5 ปีก่อนเกษียณ ในช่วงนี้บทบาทเริ่มเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ลูกเริ่มโต เป็นฝั่งฝา แยกครอบครัวออกไป ในขณะที่ทรัพย์สินเงินทองที่หามาได้ก็มั่นคงแล้ว แต่เวลาในการหารายได้นั้นเหลือน้อยเต็มที่ หรืออาจจะไม่มีเวลาหารายได้อีก ส่วนค่าใช้จ่ายนั้นจะเน้นหนักในเรื่องของเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหลังเกษียณ และการรักษาพยาบาลที่สำคัญ ซึ่งเงินที่สะสมมาสามารถใช้จ่ายได้สบาย เพราะได้มีการบริการเงินที่ดีมาโดยตลอด ช่วงนี้จึงเป็นช่วงที่เน้นการลงทุนที่เน้นไปความปลอดภัยของเงินต้นที่สุด ไม่มีเวลาพอสำหรับการลงทุนระยะยาวให้ตัวเองอีดต่อไป และเป็นช่วงที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยที่สุด ส่วนใหญ่แล้วเงินออมจะเน้นในสวนของเงินฝากธนาคารไว้กินดอกเบี้ย (เผื่อฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นในชีวิต) หรือพันธบัตรของรัฐ เน้นพันธบัตรของรัฐ เพราะเงินต้นคงอยู่แน่นอน ก็จะได้ดอกเบี้ยมากกว่าเงินฝาก สำหรับหุ้นก็ลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงและแก้เหงาได้

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุนเป็นกระบวนการที่ผู้นำเงินที่ชะลอจากการใช้จ่ายในวันนี้ไปลงทุน ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ โดยมุ่งหวังเพื่อให้ได้รับกระแสเงินสดจากการลงทุนนั้น ๆ และมุ่งหวังให้หลักทรัพย์หรือตราสารทางเงิน การที่ได้ลงทุนไปมีมูลค่าสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้คุ้มกับต้นทุนค่าเสียโอกาสที่มิได้ใช้จ่ายในวันนี้ และเพื่อชดเชยอำนาจซื้อที่สูญเสียไปเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ และชดเชยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุน
ในหลักทรัพย์ หรือตราสารการเงินตลอดช่วงระยะเวลาลงทุน
การลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การลงทุนโดยตรง หมายถึง การที่ผู้ลงทุนใช้เงินออมหรือเงินรายได้ลงทุนทำกิจการใดกิจการหนึ่ง โดยมีการดำเนินงานและการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดผลกำไรตามเป้าหมายที่ต้องการ

2. การลงทุนโดยทางอ้อม หมายถึง การที่ผู้ลงทุนนำเงินออมของตนไปลงทุนผ่านสถาบันต่าง ๆ โดยที่สถาบันเหล่านั้นจะเป็นผู้ดำเนินงานและตัดสินปัญหาต่าง ๆ แทนผู้ลงทุนทั้งหมด ผู้ลงทุนไม่จำเป็นจะต้องเข้าไปมีส่วนหรือแม้กระทั่งควบคุมการบริหารงานของสถาบันนั้น ๆ เลย แต่ถ้าสถาบันดังกล่าวดำเนินการมีผลกำไรเกิดขึ้นจะต้องนำเงินรายได้เหล่านั้นมาจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้แก่ผู้ลงทุน
ในอัตราต่าง ๆ ตามที่ตกลงไว้

แนวคิดการกระจายสินทรัพย์ลงทุน

ตามทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์นั้นมีสมมติฐานว่าผู้ลงทุนเป็นผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยงหรือต้องการหลีกหนีความเสี่ยง (Risk Averse) หมายถึงว่า หากการลงทุนมีความเสี่ยงที่ต้องเผชิญมากขึ้น ผู้ลงทุนย่อมต้องการอัตราผลตอบแทนสูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยงสูงขึ้นด้วย ดังนั้นในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ผู้ลงทุนอาจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์หลายชนิด โดยยึดหลักการว่า ยิ่งกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์มากชนิดซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำจะยิ่งลดความเสี่ยงรวมในการลงทุน ตามทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของ Harry M. Markowitz ได้ชี้ให้เห็นหลักการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาชนิดเพื่อให้ได้กลุ่มหลักทรัพย์ที่เหมาะสมที่สุด คือให้ผลตอบแทนสูง

ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่งหรือเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำสุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง ภายใต้สมมติฐานอันเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุนดังต่อไปนี้ (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2540: 203-204)

1. การตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือกของผู้ลงทุน จะพิจารณาจากการกระจายของโอกาสที่จะเกิดอัตราผลตอบแทน ตลอดช่วงเวลาที่ลงทุนถือหลักทรัพย์นั้น ๆ

2. ผู้ลงทุนจะพยายามทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับสูงสุดและจะคงเส้นอรรถประโยชน์ซึ่งแสดงถึงอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มในอัตราที่ลดลงตลอดช่วงการลงทุน

3. ผู้ลงทุนแต่ละคนจะประมาณความเสี่ยงในการลงทุน บนพื้นฐานของความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ

4. การตัดสินใจของผู้ลงทุนขึ้นกับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยงเท่านั้น

5. ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุด ในทำนองเดียวกันภายใต้อัตราผลตอบแทนระหนึ่งผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำสุดการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์นั้นผู้ลงทุนสามารถกระทำได้ 2 ทางเลือก คือ ลงทุนด้วยตนเอง (direct investment) หรือให้สถาบันการเงินอื่นกระทำแทน ตัดสินใจแทน (Indirect investment) ได้แก่ การลงทุนในกองทุนรวมต่าง ๆ (เพชรี ขุมทรัพย์. 2538: 12)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนเกษียณอายุ

ศศิพัฒน์ ยอดเพชร ให้ความหมายของการเกษียณว่าเป็นการเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเป็นวัยที่หมดสิ้นบทบาทในตำแหน่งหน้าที่จากการทางาน

เกณฑ์ที่ใช้บ่งชี้ในการเกษียณ ตามการแบ่งชอง ศศิพัฒน์ ยอดเพชร แบ่งเกณฑ์ที่ใช้เกษียณอายุออก ตามกลุ่มบุคคล 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มผู้ปฏิบัติงานราชการ ตาม พรบ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.2494 แก้ไขเพิ่มเติม ม.19 ระบุว่าข้าราชการซึ่งมีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุ 60 ปี บริบูรณ์นั้น หากแต่ในส่วนของข้าราชการตุลาการ ก็ได้มีกฎหมายบัญญัติเพิ่มเติมไว้โดยการเกษียณอายุที่ 65 หรือ 70 ปีบริบูรณ์ ตาม ม.19 ทวิ ว่า ข้าราชการตุลาการซึ่งดารงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสที่มีอายุครบ 65 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบ 65 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการที่ได้ผ่านการประเมินแล้วว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้รับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบ 70 ปีบริบูรณ์ และนอกจากนี้สาหรับกลุ่มข้าราชการที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป อาจได้รับการพิจารณาขยายอายุการทำงานไปจนถึงอายุ 65 ปีได้

กลุ่มผู้ทำงานในภาคเอกชน โดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับนายจ้างหรือระเบียบปฏิบัติขององค์กรนั้นๆ แต่อายุที่จะได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนประกันสังคมกาหนดไว้ 55 ปี บริบูรณ์ แต่โดยทั่วไปแล้วภาคเอกชนโดยทั่วไปก็มักกำหนดอายุการเกษียณจากงานไว้ที่ 55 หรือ 60 ปีบริบูรณ์เช่นเดียวกับภาคราชการ

กลุ่มผู้ทำงานในภาคเกษตรและกลุ่มแรงงานนอกระบบ การเกษียณอายุของกลุ่มนี้มักขึ้นอยู่กับภาวะสุขภาพและการตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก บางรายที่สุขภาพไม่เอื้ออำนวยก็อาจจะเลิกจากการทำงานประจำทันทีหรืออาจลดภาระจากกิจกรรมต่างๆ ลง คงเหลือรับผิดชอบแต่เพียงเท่าที่จะสามารถรับผิดชอบได้โดยสรุปแล้วเกณฑ์ที่ใช้บ่งชี้ในการเกษียณ หรือการเข้าสู่วัยสูงอายุในการทำงาน สามารถเลือกใช้ได้ทั้งเกณฑ์ตามกฎหมาย

ระเบียบปฏิบัติของหน่วยงาน ตามเงื่อนไขภาวะด้านสุขภาพ หรือตามความพึงพอใจที่จะยุติการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นๆ

วิธีดำเนินการวิธีวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานของ พนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี จำนวนพนักงานทั้งสิ้น 273 คน (ข้อมูลฝ่ายทรัพยากรฝ่ายบุคคลธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานของ พนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี ที่ได้จากกลุ่มประชากร โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample random sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Taro Yamane (Taro Yamane 1973,727-728) ซึ่งคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 163 คน

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามนั้นเป็นเครื่องมือหลักที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มานั้นไปกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรที่ได้มานั้นจะช่วยพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยการออม

2.นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อทำให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ

3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของตัวแปรทั้งหมด

4. จัดทำร่างแบบสอบถาม

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5.การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1.นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิคัดเลือกอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและพิจารณาความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ โดยการประเมินดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Object Congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.0 และปรับตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้กับพนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbarch's Alpha) มีค่า 0.86

3. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้เท่ากับ 163 ชุด

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างพนักงานของ พนักงานธนาคารกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรี

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7.การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)) ประกอบด้วย ค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 75.46 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 มีสถานะภาพโสด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 70.55 มี

ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 77.91 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน จำนวน65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.88 และ มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.72

2. พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 39.26 ความถี่ในการออม ออมทุก 6 เดือน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 82.82 วิธีการออมเงินเป็นออมโดยโอกาสพิเศษ เช่น โบนัส กำไรจากการลงทุน มรดก เป็นต้น จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 73.62 โดยมีมีพฤติกรรมการออมเงินในรูปแบบการออมเงินในหุ้นสามัญ หรือ หุ้นกู้ สินทรัพย์ดิจิตอล ตำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

แสดงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ในรายด้านพบว่า ด้านรายจ่ายในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมาคือรายได้ในครัวเรือน และผลตอบแทน / อัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 และ 0.64 รองลงมาคือระยะเวลาได้รับผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .64 และภาระหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 3.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .45

อภิปรายผล

ผลการทดสอบสมุติฐาน 1 : พนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน

1. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ 0.179 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธ H1 ยอมรับ H0 และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ One – Way ANOVA มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานะกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ One – Way ANOVA มีค่าเท่ากับ 0.250 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าสถานะที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธ H1 ยอมรับ H0 และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ One – Way ANOVA มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1

5. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ One – Way ANOVA มีค่าเท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลการทดสอบค่าสถิติ One – Way ANOVA มีค่าเท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่าอายุการทำงานที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นสรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ อเนชา เอี่ยมคุ้ม (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต และปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ภาระหนี้สินต่อเดือน และปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยี มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้ จ่ายในอนาคต โดยเฉพาะหนี้สินที่มีส่งผลทิศทางลบต่อพฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมุติฐาน 2 : พนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีมีพฤติกรรมการออมของพนักงานกรุงไทยสำนักงานเขตนนทบุรีที่แตกต่างกัน

1. ผลการศึกษาทดสอบพบว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้เครื่องมือทางสถิติไคสแควร์ (Chi Square Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนสถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับด้านจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน

2. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านความถี่ในการออมเงิน โดยใช้เครื่องมือทางสถิติไคสแควร์ (Chi Square Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านความถี่ในการออมเงิน ส่วนสถานภาพ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับด้านจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน

3. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านความถี่ในการออมเงิน โดยใช้เครื่องมือทางสถิติไคสแควร์ (Chi Square Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านความถี่ในการออมเงิน ส่วนสถานภาพ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับด้านจำนวนเงินที่ท่านออมในแต่ละครั้งเฉลี่ยต่อเดือน

4. ผลการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงิน ด้าน ท่านมีพฤติกรรมการออมเงิน โดยใช้เครื่องมือทางสถิติไคสแควร์ (Chi Square Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคลในด้าน อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงิน ด้านวิธีการออมเงิน เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับด้านด้านท่านมีพฤติกรรมการออมเงิน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินสอดคล้องกับเรืออากาศเอกหญิง ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมและรูปแบบการออม พบว่ากลุ่มที่ชั้นยศน้อย โสดไม่มีคนในความดูแล และรายได้น้อยมีแนวโน้มออมเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่ต้องการ โดยพ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมเงิน ซึ่งนิยมเก็บในรูปของเงินสดเงินฝากประเภทต่างๆในสถาบันการเงิน กลุ่มนี้อยู่ในช่วงครอบครัวนิยมกำหนดวงเงินออมที่แน่นอน แต่นิยมซื้ออสังหาริมทรัพย์ โดยมีสมรสหรือแฟนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมต่อเดือนสูง มีแนวโน้มในการออมเงินเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคง นิยมกำหนดวงเงินออมที่แน่นอนและมีการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย สำนักงานเขตนนทบุรี โดยทำการศึกษาเฉพาพฤติกรรมการออม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้ยังไม่ครอบคลุมถึงตัวผลิตภัณฑ์เพื่อการลงทุน อาจมีการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดหรือการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีการสอบถามเรื่อง ปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาคมีผลต่อพฤติกรรมการออม เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก ผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ดังนั้นจึงมีข้อจำกัดเรื่องกรอบแนวคิดในการสอบถามผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพมาก เช่น การสัมภาษณ์พนักงาน

2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม เช่น อัตราเงินเฟ้อ ผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล อัตราการว่างงาน เป็นต้น

3. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเรื่องความเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม เช่น ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ความรู้ความเข้าใจเรื่องการลงทุน

บรรณานุกรม

(ธนาคารแห่งประเทศไทย , ผลสำรวจทักษะทางการเงิน ปี 2563). >> อ้างอิงไฟล์แนบ

(ธนาคารแห่งประเทศไทย , 2563)

(วิไลลักษณ์ ไทยอุตส่าห์และวลัยภรณ์ อัตตะนันทน์. 2553) >>
https://kukrdb.lib.ku.ac.th/proceedings/index.php?/KUCON/search_detail/result/4557
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา ณิชากร ชัยศิริ P.6
http://www.mis.ms.su.ac.th/MISMS02/PDF01//2553/GB/56.pdf บทที่ 2
(Keynes อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงษ์, 2502, หน้า 316-320)
http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/47933103/chapter2.pdf บูรพา P.2
นวพร เรืองสกุล (2552) >> http://www.mis.ms.su.ac.th/MISMS02/PDF01//2553/GB/56.pdf
จันทร์เพ็ญ บุญฉาย, การจัดการการเงินส่วนบุคคล (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2552)
) เคนส์
อรุณ ภาณุพงษ์, 2502, หน้า 316-320 >> http://uc.thailis.or.th/Catalog/BibItem.aspx?BibID=b01419522
กัพตา, เคลลี และวิลเลียมสัน(Gupta, Kelly & Williamson อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงษ์, 2502, หน้า 316-320)
บทที่ 2 ม.บูรพา
นิภาพันธ์ พูนเสถียรทรัพย์ (2561)
นิภาพันธ์ พูนเสถียรทรัพย์. (2561). ออมเงินอย่างไรให้สาเร็จ. ค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2563, จาก
https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/how-to-save-money.html?card= /th/personal/cards/debit-cards/debit-s-smart-plus.html?card=/th/personal/cards/debit-cards/debit-s-smart-plus.html
กนกพล สมวรรณ (2560 ,)
http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/issue14/article/view/1152
ศาตธัช เลขะวณิช (2562) Ref. https://searchlib.utcc.ac.th/library/onlinethesis/309259.pdf
ณิชากร ชัยศิร (2562) Ref. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/nakboot/article/view/207345
เบญญาภา สุขนึก (2562)
http://www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2561-1-1_1564739388.pdf
อเนชา เอี่ยมคุ้ม (2563)
https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/sat16/6114060127.pdf